

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Šimen Jak.

Izhaja 15. in 30. dan vsakega meseca ter velja za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrlet 1 gld.
Za oznanila plačuje se od čveterostopne petit-vrste 6 kr. če se jedenkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se trikrat tiska.
Večkratna oznanila primerno ceneje.
Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani (Krakovski nasip št. 18).

Zadovoljni samotar.

Zložil P. Hilarius.

Ločen od svetá življenja
V tihi célici živim
Brez težav in brez trpljenja,
V živi svet si ne želim.

Naj med svetom borba huda
Za življenja vrè obstòj,
V célici živim brez truda,
Čela ne rosí mi znoj.

Od vsega je tu zadosti,
Kar srcé si poželi,
Nikdo tukaj se ne posti,
Nič nikogar ne skrbi.

Oj, krepila so telesna
Vsakovrstna na izbér:
Mòčna, sočnata in mesna,
Za opoldne, za večer.

Ko besed: memento mori
Mračnih spomnim se čez dan;
Pa zakličè v refektorij
Bakus nas, ki vsem je znan.

In tam bratov zbor veselih
Radosten popeva spev,
Vinca, glej, kipeči kelih
In na ustnih ta usmev!

In zató pa tiha cela,
Nikdar te ne zapustim,
V tebi duša je vesela,
V tebi brez skrbi živim.

Dà, brezskrbno nam poteka
Žitje v tesnih teh zidéh . . .
Oj, to veseli človeka,
Da ni pitje smrten greh!

Nikdo tukaj nas ne moti,
Celi nas ne briga svet,
In če žalost nas zalòti,
Hajdi v ljubo vinsko klet!

V kleti pa srcá težave
V hipu jednom zabim koj,
V njej zadosti najdem prave . . .
Svet, ne zmenjam te s kletjój.

— Kaj si izvedel novega, odkar se nisva videla?

= Novega? Oh, več kakor treba. Pri nas je vedno kaj novega in vedno kaj zanimivega, n. pr. volitve.

— Ti, o volitvah mi pa nikari ne govori, naj pride na krmilo kdor hoče, redu vendar ne bomo doživeli na magistratu; povej mi raje o čem drugem kaj posebnega.

= Slušaj torej! O svojem času so bili v muzeju razstavljeni načrti slik za gledališni plafond in za zaveso.

— Videla sem jih in čula o moralni ogorčenosti, katero so vzbudile.

= Sliko za zaveso izdelal je slovanski umetnik, Liebscher v Pragi. Možjé, ki o slikarstvu kaj razumejo, trdili so soglasno, da je ta načrt mojstersk, zlasti pa je prijalo vsem, da je na njej izražen slovanski značaj naše dežele.

— Kako to?

= Liebscher naslikal je samo slovanske figure, to ni bilo vseč tistim, ki bi radi slovensko Talijo popolnoma izpodrinili in pahnili iz deželnega gledališča.

— Naj nemčurji počenjajo kar hočejo, dokler je deželni odbor národen, dotlej je vse njih počenjanje brezuspešno.

= Motiš se, dušica ljubezniva, motiš se strahovito! To je ravno neodpustno, da naš deželni odbor ni národen. Res národen je samo Murnik, ta ima pa toliko važnih opravil, da jih komaj zmaguje in zato ni od njega zahtevati, da naj se tudi briga za notranjo opravo gledališča; dr. Vošnjak pazi le bolj, da uspeva šola na Grmu; a Detela je skrbel le za ceste in skrbi zdaj za dobro uporabo dispozicijskega zaklada; Papež pa tedaj še ni bil deželni odbornik, ko se je iz národne mlačnosti izročil gledališki referat Schafferju. Ta pa je hitro porabil ugodno priliko! Najprej hotel je utihotapiti kranjsko-nemčurski grb,

in še zdaj ne vemo, ali je imel deželni odbor toliko poguma, da je to odpravil, ali ne. A Schafferju, oziroma njegovemu namestniku, plavokrvnemu in praznoglavemu baronu Wurzbachu ni bilo tega dovolj. Bal se je, da bi nemškega gledališča obiskovalci ne okužili si političnega prepričanja, gledaje figure slovanskega značaja na zavesi, in sedaj deluje na to da se ta načrt za zaveso zavrže, oziroma da se odpravijo slovanske figure in nadomesté z alegoričnimi.

— Ni mogoče, da bi temu pritrnil dež. odbor, že z národnega stališča ne; sicer bi pa to povzročilo par sto goldinarjev novih stroškov.

= Deželni odbor se zato ne briga. Faktum je, da deluje Wurzbach na to, in bržkone bode tudi uspel, kajti, odkar so zavrgli Jurčiča in slovenski napis, smemo pač še drugih stvari pričakovati.

— No, če je to res, potem naj se pa naslikajo na zaveso osli, to smo mi Slovenci, in pa nemški Mihel ki nas goni in nabija. Ta slika bode gotovo prijala Nemčurjem, našim ljudem pa — no, našim je tako vse jedno, kaj se godi v dež. gledališči!

Slavnemu deželnemu odboru kranjskemu v Ljubljani.

Podpisanec zahvalim slavni deželni odbor v svojem in v imenu mnogih drugih davkoplačevalcev najsrčneje, da je, gotovo v pomnožitev deželnih dohodkov, nastavlil pri deželnem „šnops-zakupu“ samo vestne in uradniško tajnost do skrajnosti izvršujoče uradnike, kateri nikdar nikomur ne povedó, koliko je kdo iztočil žganja. Dokler so zasebniki imeli zakup, ni nihče vedel, koliko kdo iztoči žganja, in zato sem plačeval dóhodarine 13 gld. na leto. Letos me je poklical davčni nadzornik v Kočevje in na vprašanje, koliko da iztočim žganja, povedal sem mu tako, kakor druga leta. Davčni nadzornik pa se je samo nasmejaj, dobrohotno, kakor se sploh smejejo davčni uradniki, vzal iz miznice komad papirja in mi prečital: toliko ste iztočili tega žganja s tolikimi stopinjami alkohola, toliko tega, toliko tega, toliko špirta, toliko „ta sladkega“, vsega vkupe toliko, in zato ne bode več plačevali po 13 gld. dohodarine, ampak 31 gld. in ene krajcarje. — Prvi hip, ko sem slišal davčnega nadzornika, sem si mislil, da je kateri Vaših uradnikov od zakupa izdal uradniško tajnost, za „božji lon“ seveda, a takoj sem zavrgel ostudni ta sum. To je gotovo čudež, da vé davčni nadzornik kočevski to, kar vemo samo jaz in deželnega užitninskega zakupa uradniki, a ker ne vem naslova strokovnemu listu za čeznaravne čudeže, naše „Zgodnje Danice“, prosim Vas, prijavite to preč. gosp. Jeranu, da bode to stvar primerno fruktificiral.

V Osilnici, dné 1. aprila 1892.

Jož. Ožura,
gostilničar in župan.

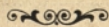
Razočaranje.

— Čestitam ti, draga prijateljica, da si se zaročila.

— Oh, jaz sem tako srečna! Pomisli, moj Artur mi vsak dan prisega, da sem jaz njegova prva in zadnja ljubezen.

— Res? Potem ti moram nekaj priznati. Tvoj sedanji bil je nekdanj moj bodoči!

Pavlihogrami:

Novi deželni odbornik kranjski poslal je ob priliki nepričakovane svoje izvolitve raznim vernikom svoj „papežev žegen“, ki začenja z besedo „ekspenzar“.

Kakor pravijo, so nekateri deželni poslanci „še jako mladi, da — premladi.“ Zato se v gotovih krogih sedaj prav resno bavijo z vprašanjem, bi-li ne kazalo v prihodnjem zasedanji staviti nujni predlog, da naj bi slovenski poslanci izvrševali svoj mandat še-le, ko so dosegli „nadnormalno starost dvakrat tridesetih let.“

Brata Eberl dobila sta nekda naročilo, da izdelata fin in ukusen slovensk napis, ki je v prvi vrsti namenjen za ono znano uradno poslopje, kamor mora slovenski kmet „z navdušenjem“ najbolj pogostoma zahajati. Troški se bodo pokrili iz prostovoljnih doneskov, ki jih poslanec Ivan II. nabira, kakor je bil zadnjič obljubil v deželni zbornici.

Baron Kotnik se je minolo soboto odpeljal na Dunaj, da osebno izposluje posebni zahvalni dekret vrlemu poslancu, kateremu se je v svrhu „slovenskih napisov“ improzovana kolekta posrečila v toliki meri, da bo nekoliko tudi še preostalo za „slovenske pečate“, katere baje že prav pridno izdeluje gravër Koglič na Starem trgu.

Po neki drugi verziji je pa visokorodni gospod nenadoma odpotoval, da na Dunaji v kaki boljši lekarni poskrbi primerne mazila za nekatere hudo razmesarjene glavarje, katere je v minolem deželnozbornem zasedanji neusmiljeno „pobijal“, neki neustrašeni poslanec, dasi je — kakor trdijo — še „jako mlad“.

Nekateri naših poslancev se „premladi“ zdé gotovim krogom, ti krogi so pa zopet drugim „starejšim“ krogom „preveč mladi“; zato so se vsi ti krogi zjediniли ter sklenili, da prihodnjič v Tirole odpošljejo posebna odposlanca-strokovnjaka, ki naj bi temeljito proučila ondi veljavno normalno dōbo, ki je sleharniku potrebna zlasti z ozirom na aktivno in pasivno volilno pravico.

Ona domačih naših strank, ki je gledé letošnjih ljubljanskih občinskih volitev „pasivna“ ostala, se baje radi tega nemara več udeleževati volilne borbe, ker so se neki zelo popularni gospod že naveličali „večne kandidature“. Tako vsaj se nam poroča iz verodostojnega vira.

Nekje so letos prihranili ves „volilno-agitacijski fond“, ki jim je bil na razpolaganje. Na dotičnemu shodu predlagal je znani doktor medicine, teologije in juristerije, gospod Gregor Janez Šuštar, naj bi se prihranjeni fond plodonosno naložil v mestni hranilnici, a zloglasni dejanski vodja tega zavoda je v notorični svoji pristranosti a limine odklonil nameravano hranilno vlogo. Na to je politični oblar Regalitas nasvetoval, naj se prištedeni novci kot takozvani „barabafond“ nalože v nemški „schulverein-sparkasi“. Nasvet je obveljal. Gospod Kal-an-drej pa je konečno istemu fondu poklonil tudi še mali prispevek letos iz jednakega povoda prihranjenih „srebrnih tolarčkov“.

Izven sebe sem veselja,
Radost mi polni srcé,
Da prišel sem v „družbo slavno“.
To mi silno dobro dé.

Na Katoliškega društva
Shodu so proslavljali
Mene, moje častno ime,
Drugim so nadevali.

Doktor Šušteršič, Regali
Sta trdila tam glasno,
Da na rotovžu ljubljanskem
Same le barabe so.

Svetniki občinski naši,
Uradniki s kraja vsi,
In pa — živio! — policaji
So barabe žive dni.

Čevlji so jim sicer dobri,
Rejen dobro skor' je vsak,
Ali v dušo mu užgan je
Pravega barabe znak.

Slava Vam, gospodje fini
Da povedali ste to,
Da novost služila meni,
Dobro še v napotek bo.

Vran očes ne skljuje vranu,
To pa se mi čudno zdí,
Rotovške da še barabe
Niso skljuje Vam očij!!

Ljubeznivo.

On: Pomislite, gospodičina! Nocoj se mi je sanjalo, da sva se midva poročila.

Ona: Vse mogoče. Človeku se marsikdaj kaj neumnega sanja.

Prazni izgovori.

Ko je „Glasbena Matica“, katere gojenci se poučujejo v nemškem jeziku, zagovarjala sramotni svoj čin, da je namreč pela v „Tonhalle“, trdila je med drugim, da bode meseca aprila priredila velik Gallusov koncert, katerega ni moči odložiti.

To je bil pa samo prazen izgovor, vreden tega „narodnega“ zavoda. Namesto Gallusovega koncerta bil je zadnjič v čitalnici neki „blamaž-koncert“, zakaj niti pevci niso došli polnoštevilno, tisti pa, ki so prišli, peli so tako izborno, da so še sedaj bolni vsi mački, bivajoči v tistem delu mesta. Namesto „Petelinovega koncerta“, priredila je „Glasbena Matica“ — „Mačji koncert“. Slava ji! Hoch!

Izobražen lopov.

Žandar: Kaj? Vi beračite? Hitro z menoj!

Potepuh: A zakaj? Pustite me!

Žandar: Z menoj, pravim.

Potepuh: Ali dovolite gospod, jaz Vas še ne poznam ne.

V Gostilni.

A: Kako Vam to vino ugaja?

B: Tako, tako! Pri jedi je dobro.

A: Priznam, ali pri pijači je slabo.

Pesimist.

Sin: Oče, zakaj pa spremite vsakega obiskovalca do vrat?

Oče: Da sem prepričan, da je res šel.

Iz vojašnice.

Korporal: V vojski mora vse tako točno iti, kakor v uri — samo da se v uri to imenuje tika-taka, a v vojski taktika.

Prednost.

A: Ali mi morete posoditi 10 gld?

B: Ne, jaz iz principa ne posojam nikomur več.

A: Ah, pojdite! naj bom jaz zadnji kateremu ste kaj posodili.

B: Zadnji kateremu sem posodil? Ne, predobra sva si prijatelja — a takega ne morem razžaliti, zato pa bodete prvi, kateremu nisem posodil ničesar.

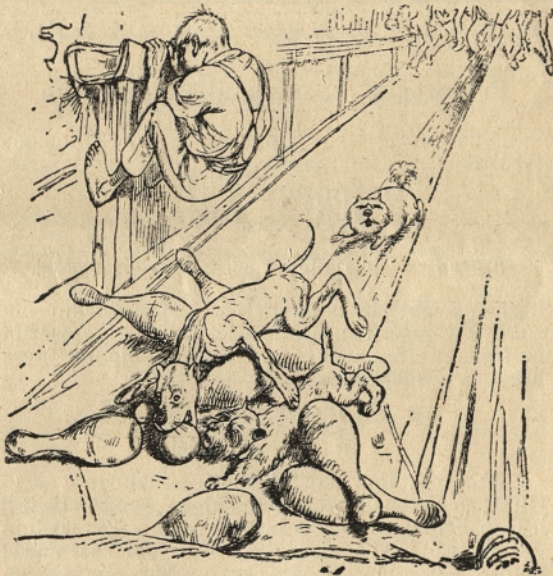
Nadobudno dete.

Sinček: Oče, ti mi moraš dobiti drugega učitelja.

Oče: Zakaj pa?

Sinček: Sedanji učitelj me vsakokrat to vpraša, kar ne znam.

Slabo razumljen aport.

Tehten razlog.

A: Kaj pa piješ?

B: Vodo.

A: Jaz imam pa rajši pivo.

B: Jaz pa ne.

A: Zakaj ne?

B: Zakaj? Zato ker ga nimam!

Oče in hčerka.

Oče: Tvoja gospodinja mi piše, da je imela letos s teboj veliko jezo. Kako to?

Hčerka: Res je, papa! Ona je zmerom na moje sanje stavila v loterijo, a nikoli nič zadela.

„Stilblüte“ nemškega advokata.

Iz pravde žalostnega spomina, ki se je preimeno od prve do zadnje instancije svoje dni vodila nomine nemških „logen-besitzerjev,“ dobro znani a ne baš sloveči ljubljanski advokat, doktor Maksimiljan Blaublut von und zu Purzlbach, ki pa v obče, kolikor se tiče klijentele, ni ravno preveč zbirljiv, nego mu je vsakdo prav zelo „willkommen,“ naj že na duri njegove ultranemške odvetniške pisarnice potrka kak nemški „vonler“, ali pa kak priprost trdo-slovenski kmetič — čutil je v tevtonski svoji nestrpnosti neizogibno potrebo, pritakniti koncem nekega pravnega spisa kot posebno slasten nameček nastopno emanacijo dozdevne svoje duhovitosti:

„Schliesslich kann ich nicht umhin, der Frau Gegnerin meine Anerkennung und meinen Dank auszusprechen: die Anerkennung, weil ich aus dem vorliegenden Prozesse entnehme, dass sie, seit sie dem väterlichen Hause ferne ist, sich mit so grossem Erfolge dem Studium der andern Landessprache gewidmet hat, dass sie in der Lage ist, mit ihrem Vater statt in der gewohnten Muttersprache, den Prozess in der in unserm Verkehr bisher nicht gewöhnlichen Landessprache zu führen — den Dank aber, weil sie mir dadurch den wohlthätigen Zwang aufgelegt hat, auch mich in ihrer Processsprache zu perfektioniren: wie viele Sprachen der Mensch spricht, so viele Personen stellt er vor. —

Lächeln Cyril und Methodius doch darob
im düstern Grabe,

Während Hermann darin drehet darob
sich herum.“

Zares krasno. Smijal bi se človek temu proti koncu celo nekako „poetično“ navdahrenemu proizvodu konfuznega nemškega pravnika, da se vse to ne nahaja v sodnem aktu, kamor bi pač sodilo nekoliko več resnosti, malo več duhovitosti, največ pa — dostojnosti, mesto takę bedaste neslanosti, kakoršno naš junak ondi prodaja! — Kaj „darob“ počenja germanski Hermann v tihem grobu, nas tu krvavo malo briga, naj makari skupno s plemenitim svojim oboževalcem „kozolce preobrača“, a da se ta germanski očak drzne zajedno in v takem tonu klicati i slavna slovanska naša apostola na pomoč, da bi mu najbrž do boljšega uspeha pravde pomogla, to je pa že izrodek skrajne strankarske nadutosti, ki glede na to, da se ta izrodek nahaja v pravnem spisu, nikakor ne povikšuje stanu, kateremu njega duševni oče pripada. Ali pa se je mar s tem mislil nekje posebno prikupiti plemeniti ta čudak? No, prav radovedni smo, kaj pač poreče odvetniška zbornica k taki nečuveni zlorabi pravnega postopanja? Oj, blažena nemška kultura, kako duhteče cvetke poganjaš!

Brata Eberl

izdelovalca oljnatih barv, lakov, firnežev in napisov
v Ljubljani, za Franciškansko cerkvijo št. 4

priporočata svojo zalogo navedenih izdelkov, kakor
tudi svojo pleskarsko obrt za stavbe in meblje ter
izvršujeta vsako v njuno stroko spadajoče delo fino,
reelno in kar najceneje.

FRANCE ČUDEN, urar

(prej J. Geba)

Slonove ulice v Ljubljani (filijala v Trbovljah)
priporoča

svojo zalogo najraznejših zlatih in srebrnih
žepnih ur, stenskih in ur s stolalom, ur
budilnic itd., kakor tudi veliko izbero zlatih,
srebrnih in nikelnatih verižic, dalje prstanov
in raznih drugih v urarsko obrt vštrevajočih
se stvarij. Popravila izvršuje najvestneje in
cenó ter jamči za trajnost svojega blaga.

Zobozdravnik

SCHWEIGER

stanuje

„pri Maliču“ II. nadstropje, št. 25-26.

Ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne
in od 2. do 5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 9. do 1. ure popol.

Najnovejše in najboljše vrste umetnih zobovij
in zob. — Najboljše in trpežne plombe v zlatu
in platinu za sprednje zobe, posteklenjene
plombe povsem in nerazločno take, kakor so
zobje.

== Za vsa dela in operacije se garantira. ==

Posredovalnica: G. Flux

v Ljubljani, na Bregu št. 6

priporoča ter namešča poslujoče osebje vsake
vrste, zlasti tako z dobrimi spričevali.

☞ Postreže se vsakemu točno. ☞

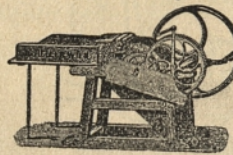
„Pavliha“

velja 1 goldinar za četrt leta.

„Pavliha“

vsprejema oznanila domačih inserentov proti
primernemu rabatu.

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo,

mlatilnice, čistilnice za žito,
triérje, slamorenice,
mline za sadje,
stiskalnice za sadje in vino, za grozdje,
kakor vse druge stroje in pripravne
za kmetijstvo,
vinarstvo in sadjarstvo itd.
priporoča v najnovosti in najboljši
obliki, po cení:

IG. HELLER, DUNAJ,

2/3 Praterstrasse 78.

Ilustrovani zapiski in pohvalno pismo v hrvaškem, nemškem, latinskem in slovenskem
jeziku po zahtevanju brezplačno in franco. — Čas za poskušajo — garancija,
ugodni pogoji. — Zopet nižnje cene! —

Primeren
postransk zaslužek
nudi se vsakemu, kdor
se obrne pod znamko
„25 0/0“ do upravištva
„Pavliha“.

Priporočilo in naznanilo preselitve.

Vže mnogo let v Ljubljani poslujoča domača
tvrčka

Peregrin Kajzel

trgovina s steklom in porcelanskim blagom

naznanja prečastiti duhovščini in slavnemu ob-
činstvu v mestu in na deželi, da se je preselila
iz hiše št. 15 na Starem trgu v popolno novo
urejeno prodajalnico

na Starem trgu št. 13

v dr. Ahačičevi hiši.

V zalogi ima najrazličnejšo steklovino: sve-
tiljke, cerkvene svečnike, podobe v okvirih itd.
itd., barveno steklo za božje hrame — Prezveda
v to stroko spadajoča naročila pri stavbah,
katera izvršuje točno in cenó. Največja izbira
kuhinskega orodja.

Brzo-hitro-naglo

fotografovati more vsakdo brez posebnega znanja
s fotograf. aparatom, ki velja samo 2 gld. 60 kr.

Na tisoče ličnih slik se dá hitro in lahko izvesti
od sleharnega originala (Retouche ne treba.) Cena krasno-
elegant. aparatu s kemikalijami in navodilom vred samo
2 gld. 60 kr. Važen je aparat za strokovnjaka, kakor
za onega, kateremu naj služi zgolj v zabavo, kajti ž
njim more se v sobi kakor na prostem fotografovati
raznovrstne predmete, osebe, skupine ali slike po naravi.

Aparat razpošilja proti povzetji

L. Müller na Dunaji, Döbling, Panzergasse.

Umetne
zobe in zobovja

stavlja na način,
ki ne prouzroča nikakih bolečin
ter opravlja
vse zobne operacije in zobna plombovanja
zobozdravnik A. Paichel
v **Ljubljani**
tik Hradskega mostu, I. nadstropje.

Umetno in kupčijsko vrtnarstvo
Alojzija Korsike v Ljubljani

izdeluje dovršeno lepe vence in šopke, poskrbuje k
vencem **i trakove z napisi** ter priporoča
raznoverstna semena.

— Ilustrovani katalogi zastoj in franko. —

Andr. Druškovič

trgovec z železnino
v Ljubljani, Mestni trg št. 10
priporoča:

bogato svojo zalogo štedilnikov, nagrobnih
križev, kuhinjskega in vsakovrstnega polje-
delskega orodja, kovanja za okna in vrata,
cementa itd. — sploh vsega v to stroko spa-
dajočega blaga po najnižji ceni.

Fine vodne pile in žage
za kojih izbornost se jamči.

≡ Dobro ohranjen in lepo vozeč ≡

bicikel (Saffety)
je na prodaj.

Cena in vse drugo izve se pri upravnistvu tega lista.

Lekarna v Ljubljani

poleg mestne hiše je stara nad 150 let.

V lekarni poleg rotovža gosp. pl. Trnkóczy-ja se dobivajo naslednje
popisana domača zdravila vedno sveža (frišna) in se razpošiljajo proti
poštnemu povzetju z obratno pošto.

Lekarn Trnkóczy-jeve firme je pet, in sicer: Na Dunaju: Viktor
pl. Trnkóczy, V., Hundsthurmerstrasse 113 (tudi kemična tovarna); dr.
Oton pl. Trnkóczy, III., Radetzkyplatz 17, in Julij pl. Trnkóczy, VIII.,
Josefstädterstrasse 30; v Gradci (na Stajerskem): Vendelin pl. Trnkóczy;
v Ljubljani: Ubald pl. Trnkóczy.

Lekarna Trnkóczy-jeva v Ljubljani

priporoča:

Cvet zoper trganje (Gichtgeist)
lajša izdatno in prežene bolečine. — Steklenica
stane 50 kr., tucat 4 gld. 50 kr.

Planinski zeliščni prsni sirup kranjski
za odraslene in otroke; razkroja sliz in lajša bo-
lečine pri kašlju, hripavosti, vratobolu, prsnih
in plučnih boleznih. — Stekl. 50 kr., tuc. 5 gld.

Schutzmarke.

Marijac, kapljice za želodec

so izvrstno, uspešno, želodec krepilno,
slezo ločilno, odvajno in slast do jedi
oživljajoče zdravilo. — Steklenica 20 kr.,
tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Kri čistilne kroglice ne smeje bi
se pogrešati v nobeni rodbini. So lahko
odvajajoče, slezo odganjajoče zdravilo
pri zabasanji, skaznem želodci. Stane:
škatljica 21 kr., zamotek s 6 šk. gld. 1.25.

Esenca za želodec, 1 stekl. 10 kr.,
1 tucat 1 gld., 5 tucatov samo gld. 4.50.

Angleški čudotvorni balzam,
1 stekl. 10 kr., 1 tucat 1 gld., 5 tucatov
samo 4 gld.

Prva kranjska tovarna
oljnatih barv, firneza, laka in klija

Ad. Hauptmann-a

v Ljubljani.

Zaloga:

Šolski drevored številka 6
Semeniško poslopje.

Filijala:

Slonove ulice številka
10—12.

Kakošno vprašanje — takošen odgovor.

„Janez, Janez! Ti prihajaš zopet iz krčme?“

„I seveda, gospod župnik — zmiraj ne morem v krčmi ostati!“

Višek razmišljenosti.

„Ah, jaz pozabim zmiraj Vaše imé! — Kako se že pišete?“

„Obžaljujem, meni se baš tako godi, kakor Vam!“

Hiperbola.

Slikar Počesalo je nedavno tako umetno in naravno metlo naslikal, da ga je njegova žena ž njo nabiti hotela.

Pri Gradašici.

Zelo vroče je bilo. Oče sprehajal se je s sinom po mestnem logu in gledal v Gradašico.

— „Glej, da se kmalu plavati naučiš, drugi že vsi znajo“, pravi sinu.

— „Saj že znam“, odgovori nadobudni sinček. „Včeraj sem tako plaval, da sem imel kolena vsa krvava.“

Fin razloček.

Oče (sinu): Čuj Ivanček, ako boš danes priden, smeš zvečer drva sekati.

Ivanček: Ako pa ne bodem priden?

Oče: Potem jih moraš sekati.

Kesanje.

Župnik: Kaj se tako grozno pretepata?

Kmet: Ker sva se pri sodišču z dobra pogodila — zdaj nama je pa žal.

Kratko.

Najkrajša formula je navadna pri porokah v Ameriki. Glasí se:

— Ali jo hočete?

= Hočem jo.

— Ali ga hočete?

= Hočem ga.

— Poročena sta! — Dva dolarja.

Vedno isti.

Stotnikova kuharica je zčila v vizitni sobi petrolej, da je grozno dišalo. Domov prišedšemu stotniku po-toži to gospá. On ne misli dosti — takoj pokliče štiri vojake in jim zapove — naj smrad poduhajo.

Nenavaden častilec.

— Veselo novo loto, gospod Kenda!

= Že dobro! Tu imate, pa glejte, da ne boste zopet vsega v žganji napravili!

— Dovolite, gospod Kenda. To Vam nič mari; To bi bilo lepo, ko bi jaz ne smel s svojim denarjem storiti, kar sam hočem.

Pri mojstru.

Potujoči pomočnik: Gospod mojster, prosim, vzemite me v službo.

Mojster: Prav rad, a jaz sam nimam nič dela.

Potujoči pomočnik: To nič ne stori, meni je celo ljubše, če ni dela.